

Foreningens medlemmer

Høringer om udenretlig konfiskation og konfliktråd

"Hovedforhandling i straffesager" - Bogomtale

38. Våben - Faredelikter - Samfundstjeneste
39. Vold, grov - Langvarig sagsbehandling - Samfundstjeneste
40. Vold mod myndighedspersoner? - Parkeringsvagt i lufthavnen ikke omfattet af § 119
41. Sædelighedsforbrydelser - Anden kønslig omgængelse med mindreårige - Erstatning - Rettighedsfortabelse
42. Færdselsloven - Spiritus og narkotika samtidigt - Strafudmåling ved sammenstød
43. Samleje med mindreårige - Forsøg - Blufærdighedskrænkelser - Børneporno - Pålæg - Erstatning
44. Vold - Samfundstjeneste
45. Varetægtsfængsling - Proportionalitet - Ventetid på overførsel til surrogat - Løsladelse
46. Våbenloven - Knive - Udvisning undladt - EU-borgere

LANDSFORENINGEN AF FORSVARSADVOKATER

Foreningens medlemmer

Som bekendt vedtog foreningen sidste år, at også advokater, der ikke er beneficerede, kan ansøge om optagelse i foreningen.

Det har indtil nu ført til indmeldelse af følgende:

Anne	Trankjær	Frederiksberg
Casper	Andreasen	København K
Gitte Holm	Bagge	København K
Kim	Bagge	København K
Asger	Bagge-Jørgensen	København K
Marie-Louise	Ehmer	København K
Uffe	Grønfeldt	København K
Brian Bruun	Hansen	København K
Martin	Haug	København K
Jacob	Holm	København K
Helle Hougaard	Jensen	København K
Stine Gry	Johannessen	København K
Hannah	Krog	København K
Anders	Nehmeth	København K
Peter	Trudsø	København K
Bjørn	Elmquist	København V
Henrik Dupont	Jørgensen	København V
Kåre	Pihlmann	København V
Jesper Storm	Thygesen	København V
Anders	Meilvang	Nuuk
Vilhelm	Dickmeiss	Odense C
Erling	Halskov	Odense C
Elisa	Boelskifte	Roskilde
Marcus	Rey	Sønderborg
Hanne	Ziebe	Århus C

Høringer om udenretlig konfiskation og konfliktråd

Justitsministeriet
Civil- og Politiafdelingen
Politikontoret

Amagertorv 11
11. maj 2010

Vedr.: Sagsnr. 2008-1110-0002. Høring over udkast til bekendtgørelse om udenretlig vedtagelse af konfiskation.

Justitsministeriet har med skrivelse af 23. april 2010 anmodet Landsforeningen af Forsvarsadvokater om en udtalelse vedr. ovennævnte høring.

Materialet har været forelagt bestyrelsen, der bemærker, at der med høringen ikke er medfulgt forklaring på, hvorfor der er behov for ændring af den gældende bekendtgørelse.

Bestyrelsen har på det foreliggende grundlag ingen bemærkninger til det foreslåede.

På bestyrelsens vegne
Elsebeth Rasmussen

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Strafferetskontoret

Amagertorv 11
11. maj 2010

Vedr.: Sagsnr. 2009-730-1052. Høring over udkast til bekendtgørelse om konfliktråd i anledning af en strafbar handling.

Justitsministeriet har med skrivelse af 15. april 2010 anmodet Landsforeningen af Forsvarsadvokater om en udtalelse vedr. ovennævnte høring.

Materialet har været forelagt bestyrelsen, der ikke har bemærkninger til det foreslåede.

På bestyrelsens vegne
Elsebeth Rasmussen

Hovedforhandling i straffesager - Bogomtale

Jørgen Jochimsen har på Forlaget Thomson Reuters udgivet 2. udgaven af ovennævnte, 487 sider, indbunden til 696 kr. excl. moms.

Førsteudgaven fik venlige ord med på vejen i Lf.Medd. 2007, side 278f.

Der er jo en stadig strøm af ændringer inden for straffeprocessen, som er indarbejdet, og som der er redegjort for i forordet.

Nævningesager efter de nye regler var allerede behandlet i førsteudgaven, men nu er der medtaget nyere praksis, hvor anmelderen til sin glæde ser, at forfatteren henviser til afgørelser refereret i Landsforeningens Meddelelser.

Bogen kan som førsteudgaven absolut anbefales.

Landsforeningens Meddelelse 38/2010

Våben - Faredelikter - Samfundstjeneste

Straffelovens § 192 a og § 252

Den 20-årige T blev dømt for overtrædelse af § 252, stk. 1, og § 192 a, stk. 1, ved forud for den seneste ændring af § 192 a at have skudt mod en butik, hvorved han udsatte ekspedient og kunder for nærliggende fare. Fængsel i 1 år, heraf 7 måneder betinget af samfundstjeneste i 120 timer i byretten, men skærpet i landsretten til ubetinget fængsel i 1 år.

ØL 21. afd. a.s. S-21-09, 16/4 2009

Sagen refereres kun kort, da § 192 a er ændret med ikrafttræden 15/6 2009. Den har afventet, om forsvareren fik tredieinstansbevilling.

Den 20-årige T var under en tilståelsessag tiltalt for overtrædelse af § 252, ved i juli 2008 ud for en kiosk på Østerbrogade i København at have affyret flere skud, der ramte forretningens dækplade og vindue, hvorved han udsatte ekspedient E og de tilstedeværende kunders liv og førlighed for nærliggende fare.

I forhold 3 overtrædelse af § 192 a, ved at have været i besiddelse og anvendt en revolver.

Der var påstand om ubetinget fængsel i ikke under 1 år og 3 måneder.

T var ustraffet og egnet til samfundstjeneste. Han havde været frihedsberøvet fra juli - december 2008, hvor byrettens afgørelse faldt.

Straffen blev udmålt til fængsel i 1 år.

Byretten bemærkede bl.a.:

"Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på, at tiltalte var i besiddelse af en skarp-ladt revolver, som han var i besiddelse af med henblik på at bruge den, og at han rent faktisk skød mod en forretning, hvor han var klar over befandt sig personer.

Retten finder det imidlertid upåkrævet, at hele den idømte straf fuldbyrdes. Fuldbyr-delsen af 7 måneder af straffen udsættes derfor i medfør af straffelovens § 58, stk. 1, jf. § 56, stk. 2, som nedenfor bestemt.

Tiltalte skal herunder udføre samfundstjeneste i 120 timer, jf. straffelovens §§ 62 og 63.

Retten har herved lagt vægt på tiltaltes egen forklaring om, at han skød højt og såle-des ikke sigtede på nogen og at han skød for at skræmme. Endvidere har retten lagt vægt på tiltaltes særdeles gode personlige forhold, og på, at tiltalte har erkendt for-holdene samt at han har siddet varetægtsfængslet i næsten 5 måneder.

Den ubetingede del af straffen anses udstået med den stedfundne varetægtsfængs-ling."

Anklagemyndigheden ankede til skærpelse, navnlig således, at hele straffen blev gjort ubetinget. T påstod stadfæstelse.

T var i gang med en uddannelse.

Landsretten udtalte:

"Straffen findes passende udmålt.

Landsretten finder under hensyn til forholdenes karakter og grovhed uanset tiltaltes gode personlige forhold ikke grundlag for at gøre straffen delvis betinget, heller ikke med vilkår om samfundstjeneste.

Landsretten ændrer derfor dommen, således at tiltalte straffes med ubetinget fængsel i 1 år. I øvrigt stadfæstes dommen."

Nu prøvede forsvareren at anke, men fik afslag på tredieinstansbevilling.

Landsforeningens Meddelelse 39/2010

Vold, grov - Langvarig sagsbehandling - Samfundstjeneste

Straffelovens § 62 og § 245

T, der havde to tidligere voldsdomme fra 2003, blev dømt for vold efter straffelovens § 245, for to skaller, flere knytnæveslag og mindst ét tramp i ansigtet. Fængsel i 8 måneder, der blev gjort betinget af samfundstjeneste i 150 timer under hensyn til personlige forhold sammenholdt med, at forholdet var begået for over et år siden.

Retten på Frederiksberg SS 1-5645/2008, 2/10 2009

T på 26 år var tiltalt ved et anklageskrift fra august 2008 for overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, jfr. § 247, stk. 1, ved i juli 2008 i en lejlighed at have nikket A to skaller, hvorefter han på gaden på ny overfaldt A, idet han skubbede ham omkuld og tildelte ham flere knytnæveslag i ansigtet samt trampede ham i hovedet og på kroppen, mens A lå ned, hvorved A pådrog sig hævelser over næseryggen og venstre kindben, næseblod fra begge næsebor, et sår i hovedbunden, et mindre sår på venstre albue, ligesom A havde fået slået en lille flig af den ene fortand.

T erkendte sig delvis skyldig og anerkendte erstatningspligt bl.a. vedr. tandlægeregning og svie og smerte.

Det fremgik bl.a. af hans forklaring, at han havde været til en fest, hvor A fortalte ud i lokalet, at T havde været på toilettet med en fælles bekendts kæreste. Han konfronterede A med, hvorfor denne spredte sådanne rygter. Så begyndte A at skrig og råbe. Han havde slået A efter at have tildelt ham et par skaller, men han havde ikke sparket eller trampet A i hovedet, mens han lå ned. Han havde heller ikke tildelt A spark i brystet. Han kunne ikke huske, hvor meget han havde drukket. (Forkortet referat, ER)

A forklarede bl.a., at T havde misforstået, at en historie, som A fortalte, skulle vedrøre T. Vidnet havde, efter at have fået to skaller, så blodet fossede ud, prøvet at tørre blodet af på toilettet. Andre sagde, at det var i orden, at A kom ud, for de havde fat i T, men denne eksploderede, da døren blev låst op, og efter en ordveksling besluttede A at gå og blev på gaden overfaldet igen, skubbet eller sparket, så han væltede om-

kuld og mistede bevidstheden kortvarigt. Vidnet fik flere knytnæveslag med kortvarigt blackout, to spark i brystet og tramp i venstre side af ansigtet. Han sagde ikke noget på hospitalet om sparkene i brystet og tramp i hovedet, da han var i choktilstand.

To deltagere i festen forklarede om overfaldet i lejligheden og på gaden, herunder om tramp på hovedet.

T havde været frihedsberøvet 10 dage i juli 2008. Han var egnet til samfundstjeneste og forklarede bl.a. om sine personlige forhold, at han levede sammen med kæreste og to små børn. Han var kort forinden blevet fyret, men skulle starte på uddannelse som mekaniker.

T var straffet to gange for vold efter § 244 i 2003 med henholdsvis 10 og 50 dage.

Rettens begrundelse og afgørelse:

"Ved tiltaltes og vidnernes forklaringer og de i øvrigt foreliggende oplysninger er det bevist, at tiltalte har tildelt forurettede to skaller i ansigtet, mens de stadig befandt sig i lejligheden, og dernæst flere knytnæveslag i ansigtet, samt mindst ét tramp i ansigtet, da de var kommet ned på gaden.

Tiltalte findes i dette omfang skyldig i overensstemmelse med tiltalen. Forholdet findes med rette henført under straffelovens § 245, stk. 1, navnlig under hensyn til det beskrevne tramp i ansigtet.

Straffen fastsættes til fængsel i otte måneder, jf. straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 2.

Retten har herved lagt vægt på det om tiltaltes personlige forhold oplyste, sammenholdt med, at forholdet er begået for over et år siden.

Tiltalte skal herunder udføre samfundstjeneste i 150 timer, jf. straffelovens §§ 62 og 63."

Betingelserne omfattede en prøvetid på 2 år.

Vold mod myndighedspersoner? - Parkeringsvagt i lufthavnen ikke omfattet af § 119

Straffelovens § 119 og § 244

T var bl.a. tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 119 og § 252 ved at have påkørt en betalingskontrollant i lufthavnen, der løb ud foran T's bil. Byretten dømte herfor og idømte fængsel i 20 dage, der bl.a. under hensyn til den lave hastighed blev gjort betinget, mens der skete ubetinget førerretsfrakendelse i 6 måneder.

I landsretten frafaldt anklagemyndigheden domfældelse efter straffelovens § 252. Landsretten fandt det ikke godtgjort, at en P-vagt ved lufthavnsparkeringen var omfattet af beskyttelsen i straffelovens § 119, hvorfor forholdet blev henført under § 244. Straffen blev nedsat til betinget fængsel i 10 dage. Førerretsfrakendelsen blev stadfæstet.

ØL 13. afd. a.s. S-3378-09, 18/1 2010

T på 63 år var tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 298, stk. 1, nr. 3, ved i juni 2009 at have forladt lufthavnsparkeringen i Kastrup uden at betale afgift, idet han udnyttede, at bommen var oppe, imens en ukendt personbil passerede betalingsanlægget.

I forhold 2 straffelovens § 119, stk. 1, og § 252, stk. 1, ved samme dag at have overfaldet nogen, hvem det påhviler at handle i medfør af offentlig tjeneste eller hverv, og for vindings skyld samt af grov kådhed eller lignende hensynsløs måde at have forvoldt nærliggende fare for liv eller førlighed, idet T kørte ud fra lufthavnsparkeringen uden at betale, jfr. forhold 1, hvorfor betalingskontrollant B løb ud foran bilen, hvorefter T mindst én gang forsætligt påkørte B med overfladiske skrammer på knæ og underben til følge.

I forhold 3 færdselslovens § 3, stk. 1, jfr. § 118, stk. 1, nr. 1, ved at have tilsidesat væsentlige hensyn til færdselssikkerheden og have forvoldt personskade ved den forsætlige påkørsel af B.

(Teksten i anklageskriftet er forkortet lidt her i referatet, ER)

Der var påstand om ubetinget fængselsstraf, tillægsbøde og ubetinget førerretsfrakendelse.

T, der var ustraffet, erkendte det faktiske i forhold 1, men nægtede sig skyldig i alle forhold.

Han forklarede bl.a., at han hjemvendt fra rejse skulle køre fra parkeringsanlægget, efter at sønnen, der hentede familien, havde parkeret på P6. Ved udkørslen prøvede sønnen to gange at betale med visakort, men det lykkedes ikke. T parkerede bilen og tilkaldte over samtaleanlægget personalet. T forklarede til en mand, at han ikke havde nogen parkeringsbillet, og at det ikke var muligt at betale med visakortet. Manden sagde, at det ville koste 365 kr. plus et parkeringsgebyr. Derefter var det ikke muligt at komme i kontakt med manden. T prøvede at få en parkeringsbillet ved at køre en trolley ind ved indgangen og prøvede igen forgæves at betale med visakortet. Til sidst besluttede T sig for at køre ud med en anden bil. Da han var kommet udenfor, kom en mand løbende, og T bremsede. Manden sagde, at han var "polisvagt", og ville have T til at køre ind til siden. T svarede, at han ville køre ind til højre, og da han prøvede det, gik manden ind foran bilen og slog med begge hænder ned i køleren. T bad ham tilkalde politiet, men manden svarede ikke.

B forklarede bl.a., at han var ansat som teknisk vagt ved lufthavnsparkeringen, og forklarede om systemet med parkeringsbilletter. Havde man anvendt kreditkort ved indkørslen, satte man kreditkort i ved udkørslen og betalte. B bemærkede, at T's bil holdt længe ved udkørslen. Bilen bakkede væk og holdt bag en anden bil. B sagde, at det lignede én, der ville køre uden at betale det skyldige beløb på 90 kr. Vidnet løb frem og ud foran T's bil og råbte "stop, stop" og "kør ind til siden". Vidnet var iført sorte bukser og lyseblå skjorte med logo. T speedede lidt op og kørte ind i vidnet, der gled ned over kølerhjelm og tog fra med hænderne. T afviste at have kørt ind i B og sagde, at han skulle flytte sig. B var sikker på, at T kørte ind i ham to gange - også foreholdt en tidligere forklaring til rapport. Vidnet bekræftede, at T havde foretaget opkald over samtaleanlægget. Vidnet bad ham komme til kontoret. Vidnet blev forevist en videooptagelse, men syntes ikke, at optagelsen helt viste det, der skete, på grund af kameravinklen. (Let forkortet referat, ER)

B var blevet lægeundersøgt og havde hudafskrabninger og smerter svarende til det beskrevne i anklageskriftet.

Byrettens begrundelse og afgørelse:

"Ad forhold 1

Tiltalte har erkendt, at han kørte ud fra parkeringsanlægget uden at betale. Der er efter bevisførelsen ikke grundlag for at antage, at der var fejl ved betalingsanlægget, og selv om retten ikke finder grundlag for at betvivle tiltaltes forklaring om, at han flere

gange forgæves søgte at betale med kreditkort i automaten ved udkørslen, finder retten herefter tiltalte skyldig i den rejste tiltale.

Ad forhold 2 og 3

Efter den af vidnet afgivne forklaring, der har virket troværdig og overbevisende, og som på væsentlige punkter understøttes af videooptagelsen, finder retten det ubetænkeligt at lægge til grund, at tiltalte to gange forsætligt, men med lav hastighed, påkørte vidnet med de i politiattesten anførte skader til følge. Det lægges til grund, at tiltalte som følge af det forudgående forløb på parkeringspladsen og vidnets påklædning har måttet anse det som overvejende sandsynligt, at vidnet gjorde tjeneste ved parkeringsanlægget. Tiltalte findes derfor skyldig i den rejste tiltale.

Straffen fastsættes efter straffelovens § 119, stk. 1, § 252, stk. 1, § 298, stk. 1, nr. 3 og efter færdselslovens § 118, stk. 1, nr. 1, til fængsel i 20 dage.

Fængselsstraffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 2. Retten har herved lagt vægt på den lave hastighed, som bilen blev ført med og tiltaltes alder og særdeles gode personlige forhold.

Tiltalte skal betale en tillægsbøde på 500 kr., jf. straffelovens § 58, stk. 2.

Forvandlingsstraffen er fængsel i 4 dage.

Idet tiltalte ved den beskrevne kørsel har tilsidesat væsentlige hensyn til færdselssikkerheden og forsætligt voldt skade på person, tages anklagemyndighedens påstand om frakendelse af førerretten i medfør af de påberåbte bestemmelser til følge som nedenfor bestemt."

Vilkårene omfattede en prøvetid på 1 år og ubetinget frakendelse i 6 måneder.

T ankede med påstand om frifindelse i forhold 2 og 3, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden påstod skærpelse, men påstod frifindelse for overtrædelse af straffelovens § 252. I forhold 3 skulle "under tilsidesættelse af væsentlige hensyn til færdselssikkerheden" udgå, ligesom frakendelsen ikke skulle støttes på FL § 125, stk. 1, nr. 1 (men de øvrige citerede bestemmelser § 126, stk. 1, nr. 5, jfr. § 128, stk. 1).

T fastholdt bl.a., at de opholdt sig på parkeringspladsen i længere tid end 20 minutter. B blev ikke ramt, men slog sin mobiltelefon ned i bilen og sprang op på bilen. T's før-

ste indskydelse, da personen løb ud foran bilen, var, at det drejede sig om en selvmordskandidat.

B forklarede bl.a., at da han efter første påkørsel viste T, hvad der var sket med bukserne og benene, hvor det var begyndt at bløde, affærdigede T ham. T kørte ikke ind til siden, men lige ud mod vidnet. Hele hændelsesforløbet fremgik ikke af videoen, idet den var meget dårlig.

Landsrettens begrundelse og resultat:

"Ad forhold 2 og 3

Efter anklagemyndighedens ændrede påstand frifindes tiltalte for overtrædelse af straffelovens § 252.

Uanset at videooptagelsen på de relevante tidspunkter er ufyldstgørende, finder retten af de af byretten i øvrigt anførte grunde, at tiltalte forsætligt har påkørt P-vagten mindst én gang.

Efter de foreliggende oplysninger finder landsretten det ikke godtgjort, at en P-vagt ved lufthavnsparkeringen er omfattet af beskyttelsen i straffelovens § 119, hvorfor forholdet henføres under straffelovens § 244. Henset til, at påkørslen skete med en meget lav hastighed, og de meget begrænsede følger heraf nedsættes fængselsstraffen til betinget fængsel i 10 dage på de af byretten anførte betingelser.

Det tiltrædes, at førerretten er frakendt i 6 måneder, idet tiltalte forsætligt har voldt skade på andres person eller ting eller fremkaldt nærliggende fare herfor.

Straffen fastsættes efter straffelovens § 244, § 298, stk. 1, nr. 3, og efter færdselslovens § 118, stk. 1, nr. 1, jf. § 3, stk. 1.

Byretsdommens bestemmelser om tillægsbøden stadfæstes."

Landsforeningens Meddelelse 41/2010

Sædelighedsforbrydelser - Anden kønslig omgængelse med mindreårige - Erstatning - Rettighedsfortabelse

Straffelovens § 79, § 222 og § 224, erstatningsansvarslovens § 26

T på 28 år havde via Facebook fået kontakt med 2 piger på henholdsvis 14 og 11 år, som han formåede at sutte på sit lem. Det blev lagt til grund, at han ikke havde været klar over, at den ene pige havde været under 12 år, men var klar over, at begge piger var under 15 år, og han blev dømt efter § 222, stk. 3, om at have udnyttet sin fysiske og psykiske overlegenhed. Både by- og landsret udmålte straffen til fængsel i 6 måneder. Han blev frifundet for påstand om rettighedsfrakendelse. Tørtøstning blev i landsretten fastsat til henholdsvis 20.000 kr. og 15.000 kr.

ØL 12. afd. a.s. S-3222-09, 28/1 2010

T på 28 år var tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 224, jfr. § 222, stk. 1 og stk. 2, jfr. stk. 3, ved i august 2009 om natten i sin parkerede personbil ved at udnytte sin fysiske og psykiske overlegenhed at have haft anden kønslig omgængelse end samleje med et barn under 15 år og et barn under 12 år, idet han formåede B, f. 1997, og A, f. 1994, til at sutte på sit lem.

Der var påstand i medfør af straffelovens § 79, stk. 2, 1. pkt., jfr. stk. 1, om, at T indtil videre blev frakendt retten til erhvervsmæssigt eller i forbindelse med fritidsaktiviteter at beskæftige sig med børn og unge under 18 år.

T erkendte sig alene skyldig i § 224, jfr. § 222, stk. 1, og påstod frifindelse for rettighedsfrakendelse og erstatningskravene.

A påstod erstatning på 80.000 kr. og B på 15.000 kr.

Bevisførelsen bestod af forklaringer af T og A samt afspilning af videoafhøring af B.

T forklarede bl.a. under grundlovsforhør og hovedforhandling, at han arbejdede som deltidsbrandmand og var fritidspædagog. Han kendte A som datter af en kollega og havde fået kendskab til hende via Facebook på hendes initiativ. Hendes henvendelser blev hurtigt med et seksuelt tilsnit. Han tænkte ikke nærmere over hendes alder, men gik ud fra, at hun var ældre end 14 år (under hovedforhandlingen modificeret til, at han var sikker på, at begge pigerne var 14 år). Da de mødtes i august, havde hun en veninde B med.

T havde også været inde og se på B's profil, hvoraf fremgik, at hun skulle være født i 1993. Han havde chattet med B i dagene op til mødet.

Da de sad i bilen sammen første gang om aftenen, gav A udtryk for, at begge pigerne havde løjet om deres alder. De aftalte at mødes senere, og efter at T fik fri om morgenen kl. 04, kørte han forbi pigernes bopæl, hvor de ventede på ham. Mens han var på

arbejde, havde A ringet mange gange til ham. Da de mødtes igen, var alle tre klar over, hvad der skulle ske. Han knappede sine bukser op, og A begyndte "at tage fat". B ville gerne tage over, og pigerne byttede plads. Han benyttede ingen magt eller overtalelse i forbindelse med episoden.

A forklarede bl.a., at hun kendte T som en tidligere kollega til hendes far. Hun havde 178 venner på sin Facebook og begyndte at chatte med T, men ikke om sex. Hun havde oplyst, at hun var 14 år. Om aftenen i august skrev T, om hun og B kunne være klar kl. 04, hvor han havde fri fra arbejde. De mødtes. T havde forinden fortalt hende, at han gerne ville have, at hun gav ham et blowjob, mens han kørte, men det ville hun ikke, da det var for farligt. B var meget nervøs, da B ikke tidligere havde givet nogen et blowjob.

Da de mødtes, knappede T bukserne op. Han ville gerne have "det", mens han kørte, men det ville hun ikke. Siden byttede pigerne plads. Det sluttede med, at han kom i vidnets mund, selv om hun havde sagt, at hun ikke ville have det. Inden mødet havde hun hentet B som aftalt. De havde sminket sig og var godt klar over, at der skulle ske noget seksuelt.

T var egnet til samfundstjeneste. Han havde mistet begge sine jobs. Han var ustraffet.

Retten dømte T efter § 224, jfr. § 222, stk. 1, ved som beskrevet i anklageskriftet at have haft anden kønslig omgængelse end samleje med A og B, men fortsatte:

"Retten finder det derimod ikke bevist, at tiltalte havde forsæt til anden kønslig omgængelse end samleje med et barn under 12 år. Retten har herved lagt vægt på det indtryk, som retten fik af B under afspilningen af videoafhøringen af hende, samt på såvel tiltaltes som A's og B's forklaringer, hvorefter tiltalte, både under chatten på Facebook med B, og mens de opholdt sig i bilen, fik at vide, at B var 14 år. Tiltalte frifindes derfor for overtrædelse af straffelovens § 224, jf. § 222, stk. 2.

Henset til chatten på Facebook mellem tiltalte og B samt til de forurettedes forklaring om, hvem der gjorde og sagde hvad i bilen, finder retten, at det i det væsentlige er tiltalte, der har taget initiativ til det seksuelle samkvem. Henset hertil og til de forurettedes alder samt den betydelige aldersforskel mellem tiltalte og de forurettede, findes det bevist, at tiltalte opnåede det seksuelle samkvem ved at udnytte sin fysiske og psykiske overlegenhed. Forholdet henføres derfor under straffelovens § 222, stk. 3.

Straffen fastsættes til fængsel i 6 måneder, jf. straffelovens § 224, jf. § 222, stk. 1, jf. stk. 3.

Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på forholdets karakter, samt at tiltalte opnåede det seksuelle samkvem ved at udnytte sin fysiske og psykiske overlegenhed. Retten har ikke fundet grundlag for at gøre straffen helt eller delvis betinget, heller ikke med vilkår om samfundstjeneste.

Henset til at det forhold, som tiltalte har gjort sig skyldig i, ikke er begået i tilknytning til tiltaltes beskæftigelse, samt til forholdets karakter i øvrigt, finder retten ikke, at der består en nærliggende fare for, at tiltalte vil misbruge adgangen til at beskæftige sig med børn og unge under 18 år. Tiltalte frifindes derfor for påstanden om rettighedsfrakendelse."

Hver af pigerne blev tillagt 10.000 kr. i erstatning.

T ankede med påstand om frifindelse for straffelovens § 222, stk. 3, og om formildelse samt frifindelse for tortgodtgørelse.

Anklagemyndigheden påstod skærpelse, herunder rettighedsfrakendelse.

Bistandsadvokaterne gentog deres påstande om godtgørelse.

T forklarede bl.a., at der ikke var nogen tvivl om, at pigerne var indstillet på noget seksuelt med ham. Da han standsede bilen, gik A "i gang" af sig selv uden opfordring. Pigerne skiftede plads på A's opfordring. Det var hans indtryk, at A og B allerede havde været sammen med flere mænd.

A forklarede bl.a., at hun havde et forhold til M, der havde lovet hende, at forholdet ville stoppe, hvis "der skete noget med T". Både hun og B havde været meget nervøse i bilen. De vidste begge, hvad der skulle ske - der skete jo det, som T havde sagt. Hun var bange for, hvad der ville ske, hvis hun sagde nej - især da han trak hendes hoved ned ved at tage hende i nakken. Inden de steg ind i bilen, havde hun fortalt B, hvordan man giver et blowjob.

Landsrettens begrundelse og resultat:

"Af de af byretten anførte grunde tiltrædes det, at forholdet er henført under straffelovens § 222, stk. 3.

Under hensyn til den ved lov nr. 501 af 17. juni 2008 tilsigtede strafskærpelse findes straffen passende udmålt. Henset til aldersforskellen mellem tiltalte og pigerne, som han ikke tidligere havde mødt og havde opnået kontakt med ved chat på internet,

sammenholdt med forholdets karakter tiltrædes det, at der ikke er grundlag for at gøre straffen eller nogen del heraf betinget, ej heller med vilkår om samfundstjeneste.

Endelig tiltrædes det, ligeledes af de grunde, der er anført af byretten, at der er sket frifindelse for påstanden om rettighedsfrakendelse.

Under hensyn til tiltaltes navnlig i aldersforskellen liggende udnyttelse af pigerne tiltræder de juridiske dommere, at tiltalte efter Erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1, skal betale dem godtgørelse for tort. Godtgørelsen fastsættes for A's vedkommende til 20.000 kr. og for B til 15.000 kr."

Landsforeningens Meddelelse 42/2010

Færdselsloven - Spiritus og narkotika samtidigt - Strafudmåling ved sammenstød

Færdselslovens § 53 og § 54

Sagen omhandler sammenstød af forbrydelser, idet T både var påvirket af spiritus og narkotika under kørslen. T blev i byretten idømt fængselsstraf, men landsretten fandt ikke grundlag for at idømme fængselsstraf og fastsatte i stedet en bøde på 4.000 kr. Derimod stadfæstede man byrettens afgørelse, hvorefter den samtidige overtrædelse af FL § 54 blev anset for en skærpende omstændighed, således at førerretten blev frakendt ubetinget i 3 år og 6 måneder.

ØL 14. afd. a.s. S-3131-09, 10/2 2010

T var ved anklageskrift af oktober 2008 tiltalt for overtrædelse af FL § 117, jfr. § 53, stk. 1, og i forhold 2 § 54, stk. 1, ved i maj 2008 om natten at have kørt med en promille på mindst 1.65 og med cannabis i blodet.

I forhold 3 overtrædelse af lov om euforiserende stoffer ved at være i besiddelse af 4 g hash til eget brug. I forhold 4 havde T i marts 2009 været i besiddelse af 3,7 g hash og 4,4 g skunk, ligeledes til eget brug.

Der var påstand om fængselsstraf, bøde og ubetinget frakendelse i 3½ år.

T nedlagde påstand om bøde og frakendelse i 3 år, samt at det offentlige skulle bære sagens omkostninger. Han var ustraffet og iflg. Kriminalforsorgen egnet til betinget dom med vilkår om samfundstjeneste.

Byretten udtalte:

"Ved tiltaltes erkendelse og de i øvrigt foreliggende oplysninger er det bevist, at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

Tiltalte har i forhold 1 og 2 overtrådt såvel færdselslovens § 53, stk. 1, som § 54, stk. 1, der hver for sig ville have medført bøde, og som samlet ville overstige 2 gange 1 måneds nettoløn, hvorfor der ifølge taksterne skal idømmes fængsel i 20 dage, da den samlede promille ligger mellem 2,01 og 3,00. Retten finder ikke som af forsvareren anført, at den omstændighed, at der ikke foreligger to kørsler men én kørsel kan føre til andet resultat. Retten har herved lagt vægt på, at det er en skærpende omstændighed, at tiltalte udover at være spirituspåvirket tillige var påvirket af bevidsthedspåvirkende stoffer.

Da der udover spirituskørslen, som isoleret set ville medføre ubetinget frakendelse af førerretten i 3 år, tillige foreligger en overtrædelse af færdselslovens § 54, stk. 1, som i sig selv ville medføre en betinget frakendelse af førerretten, skal den samlede frakendelse ske for 3 år og 6 måneder.

Straffen fastsættes til fængsel i 20 dage, jf. færdselslovens § 117, jf. § 53, stk. 1, og § 54, stk. 1, samt bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 2.

Tiltalte skal herunder udføre samfundstjeneste i 30 timer, jf. straffelovens §§ 62 og 63.

Tiltalte skal betale en tillægsbøde på 1.500 kr., jf. straffelovens § 58, stk. 2.

Forvandlingsstraffen for bøden er fængsel i 6 dage.

Påstanden om ubetinget frakendelse af førerretten tages til følge i medfør af færdselslovens § 125, stk. 1, nr. 8, nu nr. 9, og § 126, stk. 1, nr. 1, jf. § 128, stk. 2."

Betingelserne vedr. straffen var bl.a. en prøvetid på 2 år, og førerretten blev frakendt i 3½ år. T skulle betale sagens omkostninger.

T ankede med påstand om formildelse. Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse.

Resten er citat af landsrettens dom:

"Anklagemyndigheden har gjort gældende, at tiltalte for de ved forhold 1 og forhold 2 beskrevne forhold skal idømmes fængselsstraf i medfør af færdselslovens § 117, stk. 2, nr. 3, jf. § 53, stk. 1, og § 54, stk. 1, og frakendes førerretten ubetinget i 3 år og 6 måneder i medfør af færdselslovens § 125, stk. 1, nr. 8, nu nr. 9, og § 126, stk. 1, nr. 1, jf. § 128, stk. 2, som bestemt ved byrettens dom.

Tiltalte har gjort gældende, at straffen for forhold 1 og forhold 2 bør fastsættes til en bødestraf på henholdsvis 3.000 kr. og 1.000 kr., i alt 4.000 kr., jf. færdselslovens § 117, stk. 1, jf. § 53, stk. 1, og § 54, stk. 1. Bødestraffen skal ikke forhøjes til fængsel, uanset at bødestraffen overstiger to gange en måneds nettoløn for tiltalte, idet de to forhold er begået under samme kørsel. For så vidt angår frakendelsestiden for de ved forhold 1 og forhold 2 begåede færdselslovsovertrædelser har tiltalte gjort gældende, at denne skal nedsættes fra 3 år og 6 måneder til 3 år, jf. færdselslovens § 125, stk. 1, nr. 8, nu nr. 9, og § 126, stk. 1, nr. 1, jfr. § 128, stk. 2.

Retsgrundlaget

Færdselslovens § 54, stk. 1, er senest ændret ved lov nr. 524 af 6. juni 2007 om ændring af færdselsloven, der trådte i kraft den 1. juli 2007. I bemærkningerne til det fremsatte lovforslag om ændring af bl.a. § 54, stk. 1, fremgår følgende, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 3, i lovforslag nr. 180, fremsat den 14. marts 2007:

" ...

Der vil også kunne forekomme tilfælde, hvor en fører har været påvirket af såvel alkohol som bevidsthedspåvirkende stoffer og derfor har overtrådt både reglerne om spirituskørsel i færdselslovens § 53 og de foreslåede bestemmelser i § 54, stk. 1, eller 2. ... I tilfælde, hvor flere bestemmelser i færdselsloven og eventuelt bestemmelser i straffeloven er overtrådt, vil der efter de almindelige regler skulle straffes for overtrædelse af de pågældende bestemmelser i sammenstød.

I tilfælde, hvor der er sket overtrædelse af både de foreslåede bestemmelser i § 54, stk. 1 eller 2, og overtrædelse af andre regler i færdselsloven, overtrædelse af regler udstedt i medfør af færdselsloven eller overtrædelse af andre love, vil færdselslovens § 118 a, stk. 3 og 4, finde anvendelse. Det følger af disse bestemmelser, at der gælder særlige regler om såkaldt absolut kumulation af bødestraf. ...

I øvrigt vil de almindelige regler om udmåling af straf i straffelovens 10. kapitel finde anvendelse i de situationer, hvor der skal straffes for overtrædelse af flere bestemmelser i sammenstød.

..."

Ved lov nr. 363 af 24. maj 2005 om ændring af færdselsloven ændredes færdselslovens § 117, stk. 2, således at straffen for spirituskørsel i medfør af straffelovens § 117, stk. 2, nr. 2, kunne stige til fængsel i indtil 1 år og 6 måneder, når en fører kendtes skyldig i flere tilfælde af spirituskørsel. I bemærkningerne til § 1, nr. 11, i lovforslag nr. 7 af 23. februar 2005 fremgår herom følgende:

" ...

Efter den foreslåede § 117, stk. 2, nr. 2, kan straffen stige til fængsel indtil 1 år og 6 måneder, når føreren findes skyldig i flere tilfælde af spirituskørsel. Bestemmelsen svarer (ud over ændringen i strafferammen) til den tidligere regel i § 117, stk. 2, nr. 2. Som konsekvens af det forhøjede bødeniveau for førstegangsspirituskørsel med en promille under 2,01, jf. lovforslagets forslag til § 117 b, stk. 1, tilsigtes dog en ændring af udmålingspraksis. Dette er begrundet i, at forslaget om at forhøje bødeniveauet til en netto månedsløn ganget med alkoholpromillen, jf. forslaget § 1, nr. 12, nedenfor, vil betyde, at en fuldstændig sammenlægning af bøder fastsat efter § 117, stk. 1, ofte vil kunne medføre en så høj bøde, at det må forudses, at den pågældende ikke vil være i stand til at betale den.

En bøde skal derfor efter forslaget som udgangspunkt ikke kunne overstige to gange en måneds nettoløn. I tilfælde, hvor fuldstændig kumulation ville føre til en bøde på over dette niveau foreslås det, at der i stedet fastsættes en frihedsstraf. Herved undgås den situation, at der ydes den pågældende "rabat", fordi den fulde bøde ikke udmåles. Frihedsstraffen forudsættes fastsat til 20 dages fængsel, hvis den samlede promille for de kørsler, der foreligger til samtidig pådømmelse, er mellem 2,01 og 3,00, 30 dages fængsel hvis den samlede promille er mellem 3,01 og 4,01 osv.

For så vidt angår straffen, hvor der i førstegangstilfælde foreligger flere forhold til samtidig bedømmelse, forudsættes det, at den praksis, der i dag har udviklet sig på området, fortsat vil blive fulgt.

I de tilfælde, hvor der foreligger to forhold af spirituskørsel til samtidig bedømmelse, og hvor begge forhold isoleret betragtet vil medføre bødestraf, vil der således skulle fastsættes en frihedsstraf.

..."

Ved lov nr. 524 af 6. juni 2007 om ændring af færdselsloven, der som anført ændrede færdselslovens § 54, stk. 1, blev færdselslovens § 117, stk. 2, nr. 2, derefter nr. 3, til-

lige ændret, således at straffen kunne stige til fængsel i 1 år og 6 måneder, når en fører kendtes skyldig i flere tilfælde af spirituskørsel eller overtrædelse af § 54, stk. 1 eller 2. Af bemærkningerne til denne ændring i færdselslovens § 117, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 10, i lovforslag nr. 180, fremsat den 14. marts 2007, fremgår følgende:

" ...

Det foreslås, at strafferammerne for overtrædelse af den foreslåede nulgrænse og føreevnekriteriet i færdselslovens § 54 så vidt muligt kommer til at svare til strafferammerne for spirituskørsel. Det foreslås endvidere, at overtrædelser af færdselslovens § 53 om spirituskørsel og overtrædelser af føreevnekriteriet og den foreslåede nulgrænse, tillægges fuldstændig indbyrdes gentagelsesvirkning i overensstemmelse med de retningslinjer, der gælder for gentagelsesvirkning af domme for spirituskørsel..

..."

Landsrettens begrundelse og resultat

Forhold 1 og 2

Tiltalte har overtrådt såvel færdselslovens § 53, stk. 1, som § 54, stk. 1, som beskrevet i forhold 1 og forhold 2. Da lovovertrædelserne er sket ved samme kørsel, finder landsretten ikke grundlag for at idømme fængselsstraf. Bødestraffen fastsættes herefter på grundlag af færdselslovens § 117, stk. 1, jr. § 53, stk. 1, og § 54, stk. 1, jf. § 118a, stk. 3, til 4.000 kr.

Af de af byretten anførte grunde og idet den samtidige overtrædelse af § 54, stk. 1, anses som en skærpene omstændighed ved fastsættelse af frakendelsestiden for spirituskørsel i medfør af færdselslovens § 128, stk. 2, tiltrædes det, at tiltalte frakendes førerretten ubetinget i 3 år og 6 måneder, jf. færdselslovens § 125, stk. 1, nr. 8, nu nr. 9, og § 126, stk. 1, nr. 1, jf. § 128, stk. 2.

Forhold 3 og 4

Landsretten tiltræder, at straffen for overtrædelserne af bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, er fastsat til 1.500 kr.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom ændres, således at T skal betale en bøde på 5.500 kr.

Forvandlingsstraffen er fængsel i 8 dage.

Retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, fratages tiltalte for et tidsrum af 3 år og 6 måneder fra den 3. juni 2008 at regne.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten."

- oo0oo -

Forsvareren tilføjer bl.a.:

"Her er tale om en lille specialitet inden for færdselsretten. Jeg ved ikke, om den har generel interesse, men anklageren ved byretten påstod, at der var helt fast praksis her for at dømme, som byretten havde gjort. Jeg er glad for, at jeg fik overtalt klienten til at anke alligevel."

Landsforeningens Meddelelse 43/2010

Samleje med mindreårige - Forsøg - Blufærdighedskrænkelser - Børneporno - Pålæg - Erstatning

Straffelovens § 21, § 222 og § 236, erstatningsansvarslovens § 26

En ansat i Forsvarskommandoen, F, havde fra sin computer forsøgt at komme i kontakt med mindreårige piger og i den forbindelse krænket deres blufærdighed eller forsøgt herpå ved at opfordre dem til at klæde sig af eller gå ind på børnepornografiske sider. Selv havde han også downloaded sådant materiale på sin computer. Der indgik også et element af trusler i nogle af forholdene, ligesom han havde søgt at få sine korrespondenter til at skaffe ham børn under 12 år, der skulle medvirke ved samlejerne.

F nægtede sig i det hele skyldig i byretten, hvor han blev idømt 2 års fængsel. Han ankede til landsretten med påstand om delvis frifindelse, men straffen blev forhøjet til 2½ års fængsel. Landsretten lagde vægt på, at der på den ene side var tale om meget grove forbrydelser i forhold 4, 7 og 8, og at der på den anden side alene var tale om forsøg vedrørende disse forbrydelser. Byrettens pålæg om ikke at lade piger under 18 år tage ophold i sin bolig blev stadfæstet.

Tortgodtgørelser til to piger på 8.000 kr.

ØL 22. afd. a.s. S-3221-09, 1/3 2010

Byrettens dom er på 60 sider og landsrettens dom på 20 sider. Tiltale, bevisførelse og præmisser refereres derfor kun i hovedtræk.

Den 48-årige officer F i Forsvarskommandoen havde bl.a. ved hjælp af computeren på sin arbejdsplads bl.a. downloaded 17 børnepornografiske videoklip og krænket blufærdigheden hos piger på henholdsvis 9 og 14 år - den 9-årige fysisk ved at have befølt hendes balle under trusserne, den 14-årige ved via sit webcam at have vist sine kønsdele.

Forhold 4 var en tiltale for forsøg på overtrædelse af straffelovens § 222, stk. 1 og stk. 2, jfr. stk. 1, jfr. § 21, og § 232, ved i 2008 via bl.a. arbejdscomputer og -mobil at have forsøgt at opnå samleje med den dengang 14-årige J, herunder ved anvendelse af trusler, ved at overtale hende til at mødes, forsøgt at overtale hende til at klæde sig af og tage på sig selv, ligesom han flere gange udtalte, at han ville voldtage hende og hænge hende op på en væg og piske hende, hvilket dog mislykkedes, da J afbrød forbindelsen med ham.

Forhold 5 og 6 drejede sig om forsøg på udbredelse af børnepornografisk materiale, bl.a. over for den ovennævnte J.

Forhold 7 drejede sig om forsøg på overtrædelse af straffelovens § 222, stk. 1 og stk. 2, jfr. stk. 1, jfr. § 21, jfr. til dels § 224, ved i 2008 via bl.a. en arbejdscomputer og -mobil at have forsøgt at skaffe sig samleje og anden kønslig omgængelse med et barn under 15 år, herunder til dels ved fremsættelse af trusler, eller med barn under 12 år, idet F flere gange opfordrede ikke under 6 personer til at finde et barn, som skulle medvirke til samleje og anden kønslig omgængelse eller samleje med F.

Forhold 8 drejede sig om forsøg på overtrædelse af straffelovens § 222, stk. 2, jfr. stk. 1 og til dels stk. 3, jfr. § 21, og overtrædelse af § 224, jfr. de samme bestemmelser, ved i 2008 via arbejdsmobil at have forsøgt at opnå samleje og anden kønslig omgængelse end samleje med et barn under 12 år, idet F ved udnyttelse af sin fysiske eller psykiske overlegenhed forsøgte at formå V til at skaffe ham en pige under 12 år, der skulle medvirke til deres samleje og anden kønslig omgængelse, herunder med anvendelse af bedøvende midler, hvilket mislykkedes, da V ikke ville medvirke.

I det sidste forhold 9 var F tiltalt for trusler mod N i 2008.

Der var påstand om, at F i medfør af straffelovens § 236, stk. 2, blev meddelt pålæg om ikke at lade piger under 18 år tage ophold i sin bolig eller selv tage ophold hos personer, hos hvem der opholdt sig piger under 18 år.

F forklarede bl.a., at han, når han arbejdede hårdt, koblede af ved at chatte i ca. 10 minutter for derefter at vende tilbage til arbejdet. Han blev ikke opstemt af at være sammen med 8 - 10 årige piger, men de indgik i nogle af de rollespil, der tændte ham - psykologiske rollespil, som han havde med sin kvindelige partner. Derfor havde han pigetrusser i sin uniformsjakke, da han blev anholdt. Han havde på nettet haft profiler som "Den Dominerende Herre" og "Streng Hersker". Han havde søgt på nettet på bl.a. "drug rape". Det var for at skrive historier. Det var voldtægtsfantasier, som F var optaget af, også voldtægtsfantasier om børn sammen med voksne. Via sin sidste profil sendte han en historie, som var et rollespil om voldtægt. Hvis nogen skrev tilbage og reagerede, skrev de videre sammen.

Han havde aldrig opsøgt nogle af sine kontakter.

Vedr. J i forhold 3-5 vidste han ikke, at hun var 14 år. Hun fortalte, at hun var 14 år, men han troede, at det var en del af rollespillet. Hun havde reageret, da han sendte et rollespil ud. Da han senere blev klar over, at det var en ung pige, afbrød han kontakten.

Pigen H i forhold 6 og 7 viste sig at være meddeler for politiet, iflg. F's forklaring.

Pigen V i forhold 8 havde han mødt på nettet, hvor hun kaldte sig Københavnerfræk-kert og oplyste, at hun var 28 år.

Vidnet H forklarede, at hun var 28 år og var kommet i kontakt med F via nettet. Vidnet havde givet udtryk for, at hun reelt var 13-14 år, hvilket F reagerede meget positivt på. Han gav udtryk for, at han var meget til unge piger - også yngre end hun var (udgav sig for at være). Vidnet var ikke i tvivl om, at F troede, at hun var mindreårig. F pressede på, for at hun skulle finde en venindes lillesøster til sit forehavende.

Andre vidner fortalte om deres kontakt med F, herunder J, der havde oplyst sin rigtige alder (på gerningstidspunktet 14 år). Hun havde kontakt med F i nogle måneder. I begyndelsen var hun med på F's sexfiksering. Da hun ville stoppe kontakten, blev han truende. Han ville gerne mødes for at have sex, og han pressede og truede hende med, at hun skulle ned i en kælder og voldtages og piskes.

Vidnet V bekræftede, at hendes profil var "Københavnfrækkerten". Hun ville gerne deltage i rollespil. F var meget interesseret i en pige på 8 år, som vidnet skrev, at hun skulle passe. F gav udtryk for, at barnet skulle have en sovepille.

En politimand forklarede, at efterforskningen var indledt, efter at en af F's kontakter havde meldt, at F var ude på at finde små piger. Via telefonaflytninger fandt de frem til andre kontakter, ligesom man indledte observationer, som delvist måtte opgives, da F var bosiddende i Sverige. Da man skred til anholdelse på F's arbejdsplads, fandt man en "udrykningstaske" med sexlegetøj - dertil pigetrusser i hans uniformsjakke og i skrivebordsskuffen. Der var halsbånd og gaffatape.

En kriminalassistent forklarede om det bevismateriale, der var fundet på F's computer, særligt for så vidt angik børnepornoen, og hvorvidt den var "delt" med andre.

Byrettens præmisser er fra side 50 i dommen.

F blev fundet delvis skyldig i at have haft film på sin computer, og han havde været klar over, at filerne blev delt med andre.

I forhold 2-3 blev F fundet skyldig efter tiltalen.

I forhold 4-5 lagde retten til grund, at F fra starten havde været klar over, at J var 14 år, og at han var skyldig i den rejste tiltale.

Også i forhold 6 skete der domfældelse efter anklageskriftet.

I forhold 7 lagde retten til grund, at H havde udgivet sig for at være mindreårig, og at F havde troet herpå, og at han havde opfordret hende til at finde en mindreårig pige, som han ville voldtage. F var også kommet i kontakt med andre kvinder og givet udtryk for, at de skulle skaffe mindreårige piger på ned til 6 år. F havde selv via telefonen brugt udtryk, som at vidnerne skulle "skaffe sig en lolita til i nat", ligesom han skrev: "God arbejdslyst .. en mulighed er også at voldtage en 9-årig, mens hun sover dybt ... fordi hun er bedøvet."

F blev derfor fundet skyldig i den rejste tiltale.

Også i forhold 8 forkastede man F's forklaring om, at der udelukkende var tale om rollespil, og F blev fundet skyldig i den rejste tiltale.

I forhold 9 blev F fundet skyldig i trusler som i den rejste tiltale.

Byretten fastsatte straffen til fængsel i 2 år.

"Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på, at der på den ene side er tale om nogle meget grove forbrydelser, men at der på den anden side alene er tale om forsøg vedrørende forbrydelserne i forhold 7 og 8."

Der blev givet pålæg som begæret, og J fik efter påstand 8.000 kr. i torterstating.

F ankede til frifindelse, bort set fra forhold 2. Anklagemyndigheden påstod skærpeelse.

F forklarede bl.a., at han tilfældigt havde fundet trusserne i en skraldespand og havde lagt dem i sin uniformsjakke. Han tænkte, at de kunne bruges til et rollespil. Når han havde foretaget forskellige søgninger, bl.a. på "sovemidler", var det for at få rollespillet til at ligne virkeligheden. Han havde i de relevante perioder været under et stort arbejdspress, som udskriften af hans timesedler viste. Han havde i hvert fald i 10 år haft fantasier med børn - sådanne fantasier kørte han videre i rollespil. De fleste, der spillede med på nettet, havde falsk identitet - de gjorde sig ofte pænere eller yngre. Han havde ikke opsøgt de pågældende på deres fysiske adresser.

(F's forklaringer generelt og vedr. de enkelte forhold fylder i landsrettens dom 9 sider).

Den dengang 14-årige J forklarede bl.a., at hun fra starten havde fortalt F, at hun var 14 år. På hendes profilbillede var hun i konfirmationskjole.

Blandt de øvrige vidner forklarede den voksne H bl.a., at F troede på, at hun var mindreårig, således som hun udgav sig for at være. F var meget specifik, da han bad hende skaffe en venindes lillesøster. Han fortalte rigtig mange gange, at det kunne blive farligt for både hende og ham, hvis det kom ud, og at han kunne komme i fængsel for det.

Landsrettens præmisser er gengivet fra side 13. Man lagde til grund, at F bevidst havde downloaded børnepornografisk materiale, og at han var klar over, at han delte og dermed udbredte filerne.

F blev ligeledes dømt i forhold 2 - 3.

I forhold 5 blev F på sin egen forklaring dømt for at give anvisninger til J om at give hende adgang til "den gratis sexside med erotisk sadistisk tortur" samt hjemmesider, hvor hun kunne downloade børnepornografisk materiale. Under disse omstændighe-

der fandtes F skyldig i forsøg på udbredelse af sådant materiale, jfr. straffelovens § 235, stk. 1, jfr. § 21.

Landsretten fandt, at J fra starten havde fortalt F, at hun var 14 år og gik i skole, hvorfor F også var skyldig i forsøg på blufærdighedskrænkelse.

På tilsvarende måde blev F dømt i forhold 6 efter § 235, stk. 1, udbredelse, ved at have henvist E til hjemmesider, hvor hun kunne se eller downloade børnepornografisk materiale.

Landsretten bemærkede generelt vedr. forhold 4, 7 og 8:

"Efter den samlede bevisførelse i denne sag lægger landsretten til grund, at tiltalte tiltrækkes seksuelt af børn. Dette har medført, at tiltalte i forholdet til de personer, han har haft kontakt med i forhold 4, 7 og 8, i stort omfang har ladet forestillinger om børn indgå i seksuelle fantasier og rollespil. Efter en samlet vurdering af det under bevisførelsen fremkomne findes det godtgjort, at tiltalte også er gået videre og herunder har forsøgt at få reelle aftaler i stand med henblik på at opnå samleje og anden kønslig omgængelse end samleje med børn under henholdsvis 15 og 12 år.

Forsøgene på at opnå sådanne aftaler fremstår i nogle tilfælde som en videreførelse af allerede igangværende rollespil og fantasier og i andre tilfælde som velovervejede tiltag løsrevet fra en øjeblikkelig seksuel opstemthed. I flere tilfælde indgår en bedøvelse af barnet i tiltaltes overvejelser, og hans forsæt hertil bestyrkes af hans internet-søgning på sovemidler, bedøvelse og lignende. Også på andre punkter er der tale om konkret planlægning herunder aftaler om fysisk at mødes med nogle af de personer, han har fået kontakt til via internettet. Tiltaltes anstrengelser med henblik på at finde frem til kontakternes rette identitet og adresse findes ligeledes at bestyrke hans forsæt. Det samme er tilfældet med, at tiltalte i nogle af forholdene udtrykker sin bekymring for, at hans planer vil blive opdaget, således at han kan blive straffet. Hertil kommer, at de vidner, der har afgivet forklaring om disse forhold, samstemmende og troværdigt har forklaret, at de opfattede tiltaltes udtalelser om sex med små piger som udtryk for et reelt ønske, som han forsøgte at få opfyldt."

Da landsretten lagde til grund, at F var bekendt med J's alder, blev han dømt i overensstemmelse med tiltalen i forhold 4.

I forhold 7 gennemgik landsretten forklaringerne fra 6 vidner og tilsidesatte F's forklaringer om, at han vidste, at han kommunikerede med voksne personer, og at udtalelser om voldtægt m.v. af mindreårige alene var udtryk for fantasi. Dog vedrørende et af vidnerne, en mand, blev der frifundet for overtrædelse af § 222, stk. 2, idet F

alene talte om "lolitaer under 15 år", og idet der ikke var nærmere oplysninger om forsøg på tvang eller trusler.

Vedr. forhold 8 bemærkede landsretten:

"Således som anklageskriftet er formuleret, omfatter tiltalen ikke forsøg på samleje med den mindreårige pige, men pigens medvirken til de to voksnes samleje. Allerede af denne grund frifindes tiltalte i dette forhold for overtrædelse af straffelovens § 222, jf. § 21.

Efter vidnet V's forklaring sammenholdt med indholdet af telefonsamtaler og sms'er mellem vidnet og tiltalte, herunder tiltaltes afsluttende bemærkning: "Vi stopper her... det er for farligt ... ha et godt liv... kontakt mig ikke igen", finder landsretten det bevist, at tiltalte havde til hensigt at opnå anden kønslig omgængelse end samleje med pigen M, som han antog var 8 år, og at det indgik i hans plan, at M forinden skulle have en sovepille. Tiltalte findes herefter skyldig i tiltalen vedrørende overtrædelse af straffelovens § 224, jf. § 22, stk. 2, jf. stk. 1, og til dels stk. 3, jf. § 21."

F blev endelig fundet skyldig i trusler i forhold 9.

Landsretten fortsatte:

"Straffen fastsættes til fængsel i 2 år og 6 måneder.

Straffen er fastsat efter de af byretten anførte bestemmelser dog således, at der efter "§ 222, stk. 1, og" tilføjes: "til dels".

Der er ved straffens fastsættelse lagt vægt på, at der på den ene side er tale om meget grove forbrydelser i forhold 4, 7 og 8, og at der på den anden side alene er tale om forsøg vedrørende disse forbrydelser.

Byrettens bestemmelse om konfiskation stadfæstes.

Det tiltrædes, at tiltalte er meddelt pålæg efter straffelovens § 236, stk. 2, som sket ved byrettens dom.

De juridiske dommere tiltræder byrettens bestemmelse om, at tiltalte skal betale 8.000 kr. i tortgodtgørelse til J."

En anden pige fik en tilsvarende torterstatning.

Vold - Samfundstjeneste

Straffelovens § 62 og § 244

A og B på henholdsvis 21 og 20 år var tiltalt for knytnæveslag mod C - også efter at denne lå ned. A var ustraffet, B havde tidligere domme for både vold og røveri. A fik fængsel i 60 dage betinget af samfundstjeneste i 60 timer. B en ubetinget fællesstraf på 6 måneder (incl. den betingede del af straffen på 3 måneders fængsel fra tidligere afgørelse).

Retten på Frederiksberg nr. 1-3749/2009, 5/3 2010

A på 21 og B på 20 år var tiltalt for vold efter § 244, for B jfr. § 247, stk. 1, ved i april 2009 på en uddannelsesinstitution i forening med ukendt gerningsmand at have tildelt C et knytnæveslag i ansigtet og forsæt med at tildele denne knytnæveslag i ansigtet og i hovedet, efter at C var faldet om og lå på ryggen.

Der var påstand om fængselsstraf. De tiltalte nægtede sig skyldige.

Der var en omfattende bevisførelse, der er refereret i dommen, men ikke her.

Der havde været fest på skolen. B var ikke elev, men fulgtes med A. B havde efter sin forklaring ikke været i tumult med nogen. Han havde heller ikke set A i tumult, men der var en masse mennesker, der skubbede.

A havde B med som gæst til en gallafest. På vej ud så han C, som han ikke kendte i forvejen, skubbe til en ven M, så denne faldt omkuld. C forsøgte at slå ud mod afhørte, og afhørte ramte C på skulderen. Det kunne godt passe, at han også ramte i hovedet.

A var blevet bortvist efter episoden.

C forklarede bl.a., at han var blevet skubbet. Han havde ikke selv skubbet nogen. Han havde fået et black out som følge af slagene. Han havde været påvirket.

Fem yderligere vidner afgav forklaring. Nogle havde prøvet at skille parterne ad (se nedenfor om præmisserne, ER).

Der var lægeerklæring på flænge i kraniet og hævede øjenomgivelser og sår på munden.

A, der var ustraffet, var egnet til samfundstjeneste. Han var under fortsat uddannelse og var holdt op med at drikke alkohol.

B havde en betinget dom fra 2005 for § 244 vold og en dom fra 2008 for § 266 og § 288 med fængsel i 6 måneder, heraf 3 måneder betinget. Forholdet var begået i prøvetiden.

Rettens begrundelse og afgørelse:

"Tiltalte B har nægtet sig skyldig og forklaret, at han var til stede ved festen, men deltog ikke i episoden. Tiltalte A har nægtet sig skyldig, og forklaret, at han har slået C 3 gange i nødværge, idet C først slog ham, og han følte sig truet. Imidlertid har vidnerne V₁ og V₂, der befandt sig tæt på stedet, forklaret, at de tiltalte var to af de personer, der umotiveret tildelte C knytnæveslag i ansigtet og hovedet, både før og efter han kom ned og ligge. De to vidner har endvidere forklaret, at de to personer, der deltog i episoden, var de samme personer, som politiet tilbageholdt efter episoden. De øvrige vidneforklaringer må afvises som værende for usikre og upræcise. Herefter, samt efter de i øvrigt foreliggende oplysninger, herunder politiattesten, er det bevist, at de tiltalte er skyldige i overensstemmelse med tiltalen.

Straffen fastsættes for så vidt angår tiltalte A til fængsel i 60 dage, jf. straffelovens § 244.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 2. Retten har herved lagt vægt på tiltaltes gode personlige forhold, herunder at han ikke er tidligere straffet.

Tiltalte skal herunder udføre samfundstjeneste i 60 timer, jf. straffelovens §§ 62 og 63.

Straffen fastsættes for så vidt angår tiltalte B til en fællesstraf af fængsel i 6 måneder, jf. straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1.

Straffen omfatter også den betingede straf i dommen af 19. maj 2008, jf. straffelovens § 61, stk. 2."

Vilkårene for A omfattede bl.a. en prøvetid på 1 år.

Varetægtsfængsling - Proportionalitet - Ventetid på overførsel til surrogat - Løsladelse

Retsplejelovens § 762 og § 765

Tyven T var fremstillet i grundlovsforhør, hvor retten besluttede fængsling efter § 762, stk. 1, nr. 2, og overførsel til hospital som surrogat, "når plads haves". Ved fristforlængelsen efter 13 dage var der intet sket. Anklagemyndigheden bad om yderligere 4 uger, men fik 14 dage. Ved næste fristforlængelse, hvor der stadig ikke var sket overførsel, løslod anklagemyndigheden T.

Københavns Byrets afdeling for Grundlovsforhør, SS 90-5869/2010, 17/3 2010

T på 39 år var fremstillet i grundlovsforhør sigtet for indbrudstyveri på et kontor, hvor han skulle have stjålet bl.a. edb-udstyr til ikke under 25.000 kr.

T erkendte sig delvis skyldig. Han havde dog kun taget en bærbar computer. Han var misbruger af kokain og heroin og havde en behandlingsdom fra september 2009 for tyveri. Diagnosen var skizofreni.

T blev varetægtsfængslet 13 dage i medfør af § 762, stk. 1, nr. 2, med anbringelse på lukket psykiatrisk hospitalsafdeling, når plads haves.

Forsvareren rettede henvendelse til T's kontaktperson på det psykiatriske ambulatorium med henblik på at få hospitalet til at modtage T. Hun skrev efter et par dage til Vestre Fængsels Hospital.

Ved fristforlængelsen efter de 13 dage var intet sket. Anklagemyndigheden bad om 4 uger, men fik 14 dage.

Forsvareren skrev på ny til Vestre Fængsels Hospital den 9/4 2010 om overførsel uden at få svar. Det fremgik af brevet bl.a.:

"Jeg har g.d. besøgt min klient, der oplyser, at han ganske vist får sin medicin, men i øvrigt ikke modtager behandling i fængslet. Han er anbragt i en almindelig celle - ikke på hospitalsafdelingen.

Min klient oplyser, at han for ca. 2 uger siden blev opsøgt af to personer fra Sct. Hans Hospital, Afd. R8. De var således opmærksomme på hans situation, men kunne ikke love overførsel til hospital inden for en given frist, da der var fuldt booket op.

Jeg skal forespørge Vestre Fængsels Hospital, hvad man gør for at få min klient overført til et hospital. Det er min opfattelse, at personer med diagnosen skizofreni ikke hører hjemme i et fængsel og slet ikke, når de strander der uden tidshorisont for, hvornår overførsel kan ske."

Anklagemyndigheden satte sig ved at modtage kopi af brevet i bevægelse og fik bekræftet, at der var lang ventetid på surrogat på en lukket psykiatrisk afdeling, minimum 2-4 uger yderligere. Iflg. en fængselsbetjent på Vestre Fængsel var der ingen problemer med T's medicinindtag, og betjenten vurderede, at T trivedes.

Ved retsmøde den 13/3 2010 gjorde anklageren rede for sagen, herunder at sagen ikke længere kunne bære en varetægtsfængsling, hvorfor T blev løsladt til fortsat behandling i overensstemmelse med den tidligere dom.

Landsforeningens Meddelelse 46/2010

Våbenloven - Knive - Udvisning undladt - EU-borgere

Våbenlovens § 10 og udlændingelovens § 2 og 26

Tyskeren T var antruffet i en lygtepæl i København med en enhåndsbetjent foldekniv. Han havde deltaget i en Greenpeace-aktion. By- og landsret var enige om, at der ikke var noget anerkendelsesværdigt formål. I byretten fik T 7 dages fængsel, men blev ikke udvist. Det ankede anklagemyndigheden til landsretten, der stadfæstede med henvisning til EU's opholdsdirektiv.

ØL 21. afd. a.s. S-2958/09, 12/4 2010

Tyskeren T på 38 år var tiltalt for overtrædelse af våbenlovens § 10, stk. 2 m.v., ved i oktober 2009 om morgenen ved Frederiksholms Kanal at have båret en enhåndsbetjent foldekniv, hvis klinge endvidere kunne fastlåses i udfoldet position.

Der var påstand om fængselsstraf og konfiskation samt udvisning i 6 år.

T påstod frifindelse - også for udvisningspåstanden. Han var ustraffet.

Forklaringen fra T og en politiassistent er ikke gengivet i byrettens dom (men se nedenfor).

Det var ubestridt, at kniven lovligt kunne besiddes og bæres i Tyskland.

T havde været frihedsberøvet fra den 2. til den 8. oktober 2009.

T havde erkendt at have båret kniven med de beskrevne egenskaber. Byretten fortsatte:

"Retten finder efter det oplyste ikke, at dette er sket med et anerkendelsesværdigt formål. Det er derfor bevist, at tiltalte er skyldig i den rejste tiltale.

Straffen fastsættes til fængsel i 7 dage, jf. våbenlovens § 10, stk. 2, jf. § 4, stk. 1, og jf. våbenbekendtgørelsens § 43, stk. 4, jf. § 14, stk. 1, nr. 5. Retten har ikke fundet, at der foreligger formildende omstændigheder.

Retten finder, at straffen skal anses for udstået ved den skete frihedsberøvelse, jf. straffelovens § 86, stk. 1.

Påstanden om konfiskation tages i medfør af de påberåbte bestemmelser til følge som nedenfor bestemt.

Selvom de i udlændingelovens § 26 nævnte forhold ikke taler imod udvisning, finder retten ikke, at det begåede forhold indebærer en så aktuel og tilstrækkelig alvorlig trussel mod grundlæggende samfundshensyn, at udvisning af tiltalte som EU-borger er berettiget. Tiltalte frifindes derfor for påstanden om udvisning."

Anklagemyndigheden ankede til skærpelse, således at T blev udvist af Danmark. T påstod endeligt stadfæstelse og gav ikke personligt møde for landsretten.

Landsrettens begrundelse og resultat:

"Tiltalte er idømt fængsel i 7 dage for overtrædelse af våbenlovens § 10, stk. 2, jf. § 4, stk. 1, jf. våbenbekendtgørelsen § 43, stk. 4, jfr. § 14, stk. 1, nr. 1 (nu § 44, stk. 4, jf. § 15, stk. 1, nr. 5).

Herefter kan tiltalte som udgangspunkt udvises, jf. udlændingelovens § 22, nr. 8, idet det tiltrædes, at ingen af de i udlændingelovens § 26, stk. 1, nævnte forhold afgørende taler imod udvisning, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2.

Spørgsmålet er imidlertid, om udvisning vil være forenelig med artikel 33, sammenholdt med artiklerne 27 og 28, i direktiv 2004/38 EF af 29. april 2004 (opholdsdirektivet), jf. herved udlændingelovens § 2, stk. 3. Efter karakteren af de omstændigheder, hvorunder tiltalte var i besiddelse af den i sagen omhandlede kniv, findes den

begåede kriminalitet ikke at udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkeligt alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse, jf. direktivets artikel 27, stk. 2, 2. led. Tiltalte kan derfor ikke udvises.

Med disse bemærkninger stadfæster landsretten dommen."

- oo0oo -

Det fremgik af de medsendte retsbøger fra byretten, at T i grundlovsforhør den 3/10 2009 bl.a. havde oplyst, at han under klimatopmødet deltog i en Greenpeace-aktion, hvor han skulle kravle op i en lygtepæl og få udfoldet et banner "Velkommen Obama, der rigtige by, men den forkerte dag". Kniven havde han på sig som sikkerhedsværktøj, da de klatrede op som bjergbestigere med bæltter og fastgjort med reb. Han vidste ikke, at man ikke måtte have en sådan kniv på sig i Danmark. Han supplerede under hovedforhandlingen, at han heller ikke havde undersøgt reglerne i Danmark.

- oo0oo -

Om andre knivsager, se f.eks. Lf.Medd. 26 og 27/2010.